

Dolomity 2007

Stojanova kolej a spol.

- ◆ První zářijový týden v roce 2007 jsme měli možnost prožít krásný čas na st.martinském Velehradě. Bylo nás většina vysokoškoláků (ale i někteří pracující:o) – my ze Stojanovy koleje (což je vysokoškolská katolická kolej v Olomouci...) a naši přátelé, známí...

- ◆ Náš program byl samozřejmě turistický, ale také duchovní – měli jsme společné modlitby (ranní, večerní), mše svaté (většinou po návratu z túry), adorace... Přičemž celý duchovní program byl dobrovolný... Ale vnímali jsme, že byl pro nás velmi důležitý – studna, ze které jsme také čerpali jednotu a novou chuť být spolu...

- ◆ Shodli jsme se na tom, že tento týden byl pro nás přínosný nejen výjimečně krásnou alpskou přírodou, ale i společenstvím, které jsme tu společně s Ježíšem uprostřed mohli prožít...

- ◆ Proto tu přikládáme také svědectví některých z nás...
Otázka zněla prostě: co Tobě konkrétně přinesl pobyt na Velehradě...?

- ◆ Pobyt v St. Martinu se mi velice líbil. V pastoračním domě panovala krásná atmosféra a díky lidem, starající se o tento dům a jeho nocležníky, také super zázemí. Je dobré, že součástí domu je nejen společenská místnost a možnosti pro využití volných chvil (kalčo, stolní tenis...), ale především kaple. Lézt po horách je náročné, nejen pro začátečníky, ke kterým patřím, ale s Božím požehnáním a ochranou a také s vědomím si toho, že nejsem sama i v těch nejtěžších úsecích to jde mnohem lehce a mnohdy i s úsměvem:0)

- ◆ Hned při příjezdu mě zaujala nádherná příroda kolem. Bylo to jako v pohádce. Všude nádherné hory, čekající na naše pohorky:0)
- ◆ Uvědomila jsem si, jaké dary nám Bůh dává – nejen v této přírodní kráse, ale také v lidech, s kterými jsem celý týden strávila.
- ◆ Byl to opravdu krásný zážitek a také nová zkušenost.
- ◆ Dolomitům zdar!!:0) Mart´a 21

Je mi 23 a v Domlomitech jsem byla poprvé a poprvé vlastně v takových velkých horách, teda kromě Tater. Trochu jsem se měla strach, že na tom moje kondice není až tak dobře, ale i přesto jsem se moc těšila. Důležité je také mít super lidi kolem sebe a to jsem naštěstí měla. Moc mě potěšilo, že s námi jel kněz, protože jsem věřící. A taky jsem se těšila na druhého kněze, který teď působí v tomto domě v Dolomitech. Celkově na mě nejvíc zapůsobil harmonogram dne, kde hlavním bodem nebyl samotný výšlap, ale i mše svatá. Tam jsem mohla za celý uplynulý den poděkovat, chválit Pána za tu krásu, kterou jsem ten den v horách viděla a mohla poznat. Každý jsme se také mohli zapojit na dění v tomto domě, v kuchyni, při mši, večer při společném programu apod. Moc všem doporučuju podívat se na tyto krásné hory, kde se uprostřed té nádhery můžete setkat s Pánem a taky s kouskem Česka. Maruška

- ◆ To je zajímavá otázka. Já jsem jel do Dolomitu z čistě pragmatických důvodů. Odpočinout si od práce a nadýchat se čerstvého vzduchu. Popravdě řečeno ujel jsem z brigády, která právě ve farnosti začínala, a protože jsem si na ní trochu namohl nohu, docela jsem v prvních dnech pobytu v St. Martinu při sestupech dolů trpěl. Naštěstí se to rozchodilo. Pobyť v Dolomitech byl pro mě velice příjemný a radostný. Potkal jsem několik starých známých, které jsem už nějakou dobu neviděl, a seznámil jsem se s celou řadou nových zajímavých lidí. Petr Utíkal, kaplan Drahotuše

- ◆ Tolik tedy stručně k našim dojmům...
Kdyby Vás zajímalo víc, nebo byste se letos k nám chtěli přidat (je to termín 31. 8. – 6. 9. 2008), můžete napsat (co nejdříve) na tuto mailovou adresu:
- ◆ kamila.rohackova@seznam.cz)
- ◆ „Na horách je vždycky krásně...:o)“